

“பொன் விழா”

R. ஸ்டான்லி, செப்டம்பர் 2020

ஒரு நிகழ்வு அல்லது நிறுவனத்தின் 50ஆம் ஆண்டானது “பொன் விழா” (Golden Jubilee) எனக் கொண்டாடப்படுகிறது. எனது இறையரசுப்பணியில் 2020ஆம் ஆண்டுதான் அதி முக்கியமான பொன் விழா ஆண்டாகும். 1970 அக்டோபர் 25 ஞாயிறன்றுதான் காரைக்குடிக்கு அருகிலுள்ள கோட்டையூர்க் காட்டில் கூடிவந்திருந்த 30 வாலிபருடன் தேவன் என் மூலம் பேசினார். தமிழகத்தின் பல்வேறு இடங்களிலிருந்து இறைப்பிரசன்னத்தில் அரை உபவாசத்துடன் மூன்று நாட்கள் காத்திருக்க அங்கு கூடியிருந்தோம். இறைத்திட்டத்தில் வாலிபரின் பங்கைக் குறித்து நெடுகவே எங்களைப் பாரப்படுத்திக்கொண்டிருந்த அவரது சிந்தையைப் புரிந்துகொள்ளவே இக்கூடுகை.

காரைக்குடி அழகப்பா பொறியியல் கல்லூரி வளாகத்தில் 7 ஆண்டுகள் மாலைதோறும் திரு வசனத் தியானத்திற்காகவும் ஜெபிக்கவும் ஏறத்தாழ பன்னிருவராகிய நாங்கள் கூடிவந்ததின் உச்சக்கட்டமே இந்த 3-நாள் கூடுகை. இக்கல்லூரியில் 5-ஆண்டு பொறியியல் பட்டப்படிப்பிற்காய் நான் சேர்ந்த 1963ஆம் ஆண்டு ஒரு ஜெபக்குழுவை இவ்வளாகத்தில் தொடங்கினேன். சென்னை இந்தியத் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் (IIT) எனது முதுநிலைப் பட்டப் படிப்பிற்காய்ச் சென்ற 1968ஆம் ஆண்டுவரை இக்குழுவை நான் தலைமை தாங்கி நடத்தினேன். ஈராண்டுகள் எனக்குப் பிந்திப் படித்துவந்த உடன் கல்லூரி மாணவர் தம்பி A. லயணல் அவர்கள் 1968 முதல் 1970 வரை இக்குழுவை நடத்தினார்.

சென்னை IITஇல், கட்டிட அடித்தளப் பாடப்பிரிவு (Soil Mechanics & Foundation Engineering) வகுப்பிலிருந்த ஆறு மாணவர்களில் நான்தான் முதல் மதிப்பெண்கள் பெற்றிருந்தாலும், முனைவர் பட்டப் படிப்பிற்காக இக்கல்லூரியிலோ வெளி நாட்டிலோ பதிவு செய்யாதவன் நான் மட்டுமே. எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் இறைப்பணியில் குதித்துவிட வேண்டுமென்று என்னிதயத்தில் வளர்ந்துகொண்டிருந்த விருப்பமே அதற்குக் காரணம். இக்காலக் கட்டத்தில் எனக்காய்ச் சகோதரி சாராள் நவரோஜி (1938-2014) அவர்கள் ஏறெடுத்த ஜெபம் ஓர் உறுதிப்பாடாய் இருந்தது. எனது இறுதி அரையாண்டின் முடிவின்போது எனது பெற்றோர் மூலம் தஞ்சையிலிருந்த லில்லியனின் பெற்றோர் என்னை அவளுக்கு மணமுடிக்க விரும்பிக் கேட்டனர். 1970 ஆகஸ்டில் நிச்சயிக்கப்பட்ட எங்கள் திருமணம் 1970 செப்டம்பர் 21 அன்று நடைபெற்றது. விண்ணிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்த அகத்தூண்டுதல்கள் அதிகரித்துக்கொண்டேயிருந்ததால் தேன் நிலவு குறித்துச் சிந்திக்க வாய்ப்பில்லாது போயிற்று! மேற்குறிப்பிட்ட அக்டோபர் மாத 3-நாள் கூடுகைக்குக் கோவில்பட்டி, தூத்துக்குடி, மதுரை போன்ற நகர்களிலிருந்தும் சில வாலிபச் சிநேகிதர் வரவழைக்கப்பட்டனர். எனது பெற்றோரும் தம்பியும் எங்களது உபசரிப்புக் காரியங்களைப் பொறுப்பேற்றனர்.

இந்த 3-நாள் கூடுகையில் முதல் இரண்டு நாட்களைத் தொழுகையிலும், வசனத் தியானத் திலும், பகிர்ந்துகொள்வதிலும், மன்றாட்டு ஜெபங்களிலும் செலவிட்டோம். மூன்றாம் நாள் காலைத் தியானத்தின்போது 7 மணியளவில்தான் கர்த்தரது அசாதாரண சந்திப்பு கிடைத்தது. திறந்த வெளியில் நாங்களனைவரும் வட்டமாக முழங்காலில் நின்றுகொண்டிருந்தபோது, ஏறத்தாழ ஒரு மணி நேரம் தீர்க்கதரிசனத் தொனியாய், ஆயத்தம்பண்ணப்படாத, செய்தியொன்று முழங்கினேன். எசேக்கியேல் 34:26இலுள்ள “ஆசீர்வாதமான மழை பெய்யும்” என்ற திருவாக்கே அச்செய்தியின் மையக் கருத்தாய் அமைந்திருந்தது. அது எங்களனைவரையும் உலுக்கி உயிர்ப்பிக்கும் அனுபவமாயிருந்தது. கடந்த ஏழு ஆண்டுகளில் எங்கள் கூடுகைகளில் ஆவியானவரின் அருள் மாரியைப் பல முறை அனுபவித்திருக்கிறோம்; இதுவோ எல்லாவற்றையும் மிஞ்சிவிட்டது. அனைவரும் பரலோக மழையில் முழுவதும் நனைந்தோம். இச்சிறு குழுவிற்கு இதனை இன்னொரு பெந்தெகொஸ்தே என்றும் கூறலாம்! இம்மகிமையான அனுபவத்தைச் சிந்தித்தவர்களாய் ஒருவர்

முகம் ஒருவர் பார்த்துப் பின்னர் அமர்ந்தோம். “அடுத்து நாம் செய்யவேண்டியது என்ன?” இக்கேள்வி மேலோங்க, பல்வேறு ஆலோசனைகள் முன்வைக்கப்பட்டன. **வாலிபருக்கென்று 3-நாள் எழுப்புதல்** முகாம் ஒன்று நடத்தவேண்டுமென்ற ஒன்றுபட்ட கருத்து விரைவில் எட்டப்பட்டது. அடுத்து வரவிருந்த விடுமுறை நாட்கள் 1971 ஜனவரி பொங்கல் விடுமுறைதான். எசேக்கியேல் 34:26இலிருந்து வந்த தீர்க்கதரிசனச் செய்தியின் அடிப்படையில் இம்முகாமை “ஆசீர்வாத முகாம்” (Blessing Retreat) என்றழைக்கத் தீர்மானித்தோம்.

நடத்தத் தீர்மானித்த முகாமிற்கு இன்னும் இரு மாதங்களுக்குச் சற்றுக் கூடுதலாக மட்டுமே ஆயத்தத்திற்காய் இருந்தது. முகாமை எங்கே நடத்துவது? செலவுகளை எப்படிச் சந்திப்பது? பதில் இல்லாது இவ்விதம் எத்தனையோ கேள்விகள்! 1970 நவம்பரில் திருச்சி பிராந்தியப் பொறியியல் கல்லூரியில் (REC / NIT) ஆசிரியப்பணியில் சேர்ந்தேன். மாலையொன்றில் வெளியே சாப்பிடுவதற்காகச் சென்றிருந்தபோது, புகழ் பெற்றிருந்த கண் மருத்துவரான எனது மாமனார், Dr. முத்தையா பாண்டியன் (1917-2008), அவர்களிடம் எங்களது முந்தைய மாதக் கூடுகை, தேவனது சந்திப்பு மற்றும் முகாமொன்று நடத்தத் திட்டம் ஆகியவற்றைச் சாதாரணமாகப் பகிர்ந்துகொண்டிருந்தேன். முழுக்க முழுக்க நடைமுறைவாதியான அவர் என்னிடம் கேட்டது, “எங்கே நடத்தப்போகிறீர்கள்?” எனது பதில், “தெரியாது!” உடனே தஞ்சையில் தனக்குச் சொந்தமான 100 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் அமைந்திருந்த பெயர் பெற்ற பண்டிதர் தோட்டத்தில் முகாமை நடத்தலாமே என்றார். அவரது அடுத்த கேள்வி: “செலவுகளை எப்படிச் சந்திக்கப்போகிறீர்கள்?” மறுபடியும் எனது பதில், “தெரியாது!” செலவுகள் முழுவதையும் தானே பொறுப்பெடுத்துக்கொள்ள முன்வந்தார். கதையைச் சுருக்கிச் சொன்னால், இதுதான் 1972இல் **பூரண சுவிசேஷ வாலிபர் ஐக்கியக்குழுவைப் (FGYMA)** பிறப்பித்த முதலாம் பெரிய முகாமாகும். இதுவே இப்பொழுது **ஆசீர்வாத இளைஞர் இயக்கம் (BYM)** எனப்படுகிறது.

தமிழகமெங்குமிருந்து வந்திருந்த ஏறத்தாழ 200 முகாமியர்மீது இக்கூடுகையில் **தேவனது மகிமை இறங்கியது**. இது வாலிப ஆண்களுக்கு மட்டுமே என்றிருந்தாலும், எனது மாமியாருடன் ஜெபிக்கும் சில தாய்மாரும் பின்வரிசையில் உட்கார்ந்திருந்தனர். நான் பிரசங்கித்துக்கொண்டிருக்கும்போதும், “*Great is the Lord and greatly to be praised,*” என்ற பல்லவியை முகாமியர் சத்தத்தை உயர்த்தித் திரும்பத் திரும்பப் பாடியபோதும், தென்னை ஓலைப் பந்தல் இடது பக்கமும் வலது பக்கமும் ஓரடி அசைந்ததைக் கண்டதாய் இவர்கள் சாட்சியிட்டனர். அடுத்த முகாம் 1972இல் அதே பொங்கல் விடுமுறையில், அதே தோட்டத்தில், Blessing '72 என்ற பெயரில் நடத்தப்பட்டது. 1974 வரை இம்முகாம்களின் செலவுகளின் பெரும்பகுதியை எனது மாமனாரே பொறுப்பெடுத்துக் கொண்டார். தொடர்ந்து நடந்தவை சரித்திரம்!

1950களின் பின்பகுதி, 1960 மற்றும் 1970 ஆண்டுக் காலத்தை இந்தியாவில், அதிலும் குறிப்பாய்த் தென் மாநிலங்களில், **எழுப்புதல் காலம்** எனலாம். இக்காலக்கட்டத்தில்தான் இன்றையப் புது மிஷனரி இயக்கங்கள் பல உருவாகின. நண்பர் சுவிசேஷ ஜெபக்குழு (FMPB), இந்திய அருட்பணி இயக்கம் (IEM) மற்றும் சுவிசேஷ எதிரொலி மிஷனரி இயக்கம் (GEMS) போன்றவையும் ஆசீர்வாத இளைஞர் இயக்கமும் (BYM) இவற்றில் சில. FMPB தனது பொன் விழாவை 2008இலும், IEM அதனை 2015இலும் கொண்டாடின. BYMஇன் பொன் விழா 2021இலும் GEMSஇன் பொன் விழா 2022இலும் கொண்டாடப்படவிருக்கின்றன. மற்ற இயக்கங்களின் பொன் விழாக்கள் இவற்றைத் தொடரும். இந்திய மிஷனரிச் சங்கம் (IMS) மற்றும் சுதேச மிஷனரிச் சங்கம் (NMS) போன்ற பழைய இயக்கங்கள் தங்களது நூற்றாண்டு விழாக்களை முறையே 2003இலும் 2005இலும் கொண்டாடிவிட்டன. Campus Crusade for Christஇன் (CCC) பொன் விழா 2001இல் நடைபெற்றது. இவற்றின் மூலமாகவும் பல புதிய இயக்கங்கள் மூலமாகவும் தேவன் செய்துள்ள மகத்தான காரியங்களுக்காய் அவரைத் துதிப்போம். நவீன மிஷனரி இயக்கங்களின் தந்தை வில்லியம் கேரி (1761-1834) அவர்களது முழுக்கமே எப்பொழுதும் நமதாயிருக்கட்டும்: “தேவனிடமிருந்து பெரிய காரியங்களை எதிர்பாருங்கள்; அவருக்காய்ப் பெரிய காரியங்களை முயன்றிடுங்கள்!” கிறிஸ்தவ உலகில் தங்கள் ஊழியங்கள், கூட்டங்கள், தொலைக்காட்சி

நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றிற்கு “ஆசீர்வாதம்” என்ற சொல்லைச் சேர்த்துக்கொண்டுள்ளனர்! ஆம், முதல் மிஷனரியாம் ஆபிரகாமைப்போல முழுவலகிற்கும் “ஆசீர்வாதமாய்” இருக்கத்தானே தேவன் நம்மெல்லாரையும் தெரிந்துகொண்டுள்ளார்! (ஆதி 12:1,3).

நாம் ஓர் உள்ளூர்ச் சபையோ, ஒரு மிஷனி இயக்கமோ அல்லது ஒரு நிறுவனமோ எதுவாயிருந்தாலும் பொன் விழா எனும் யூபிலி ஆண்டில் (Golden Jubilee Year) நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தேவன் எதிர்பார்ப்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். இங்குள்ள படிப்பினைகள் தனிநபர்கள் மற்றும் குடும்பங்களுக்கும் 50ஆம் பிறந்த நாட்கள், திருமண நாட்கள் இன்னும் இதுபோன்றவற்றிற்கும் பயனுள்ளவையாய் அமையும். யூபிலி கொண்டாட்டத்தில் காணப்படவேண்டிய மனப்பான்மையைத் தெளிவாய்ப் புரிந்துகொள்ள **லேவியராகமம் 25ஆம் அத்தியாயம்** முழுவதையும் கவனமாய் வாசியுங்கள். “யூபிலி” என்ற சொல் இவ்வத்தியாயத்தில் 14 முறை வருகிறது. யூபிலி ஆண்டு என்பது விடுதலை ஆண்டு (Year of Liberty) என்றும் அழைக்கப்படும். யூபிலி எனும் சொல் “யோபெல்” (Yobel) எனும் எபிரெய பதத்திலிருந்து வருகிறது; எக்காளம் ஊதும் சத்தம் என்பதே அதின் பொருள். ஆட்டுக்கடாவின் கொம்பினால் செய்யப்பட்ட எக்காளமே யூபிலி ஆண்டில் விடுதலையை அறிவித்து முழங்கும் (வச 9). ஏழு ஆண்டுகளாகிய நாற்பத்தொன்பது ஆண்டுகளுக்கு அடுத்ததாகிய ஐம்பதாம் ஆண்டுதான் யூபிலி ஆண்டு எனப்படும் (வச 10). யூபிலி ஆண்டில் மூன்று முக்கிய காரியங்கள் கட்டளை யிடப்பட்டன: (அ) நிலத்திற்கு ஓய்வு தரப்படவேண்டும் (வச 11), (ஆ) விற்கப்பட்ட நிலங்கள் அவற்றை முதலாவது வைத்திருந்த சொந்தக்காரருக்குத் திருப்பித் தரப்படவேண்டும் (வச 10-34; 27:16-27), (இ) அடிமைகளும் சிறைப்பட்டவர்களும் விடுதலையாக்கப்படவேண்டும் (25:39-46). பாவ நிவாரண நாளின் (Day of Atonement) பயபக்தியான காரியங்கள் செய்து முடிக்கப்பட்டவுடன் அந்த நாளின் மாலையிலேயே எக்காளம் முழங்கி விடுதலை கூறப்படவேண்டும். ஆண்டவரது ஞானத்தைப் பாருங்கள்! தேவன் நமது பாவங்களை மன்னித்துவிட்டது போலவே நாமும் பிறரை மன்னிக்கவேண்டும் என்ற செய்தியே இங்கு தெளிவாகிறது (வச 9,10).

இஸ்ரவேலரது கலாச்சாரத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு **புதிய துவக்கம்** கிடைப்பதற்கு எதுவாகச் சமநிலைப்படுத்தும் சாதனமாக யூபிலி ஆண்டு விளங்கியது. புதிய உடன்படிக்கையில் மேசியாவின் பணிக்கு இது முன்னடையாளம். ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனம் இதோ: “கர்த்தராகிய தேவனுடைய ஆவியானவர் என்மீது இருக்கிறார்; ஒடுக்கப்பட்டோருக்குச் சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கக் கர்த்தர் என்னை அபிஷேகம் பண்ணினார் ... சிறைப்பட்டோருக்கு விடுதலையைப் பறைசாற்றவும் ... கர்த்தரது அனுக்கிரக ஆண்டினை முழங்கவும் ... அழுவோரை ஆறுதல் படுத்தவும் ... என்னை அனுப்பியுள்ளார்” (ஏசா 61:1-3). தமது ஊழியத்தின் துவக்கவுரையாக இயேசுதாமே ஏசாயா புத்தகத்திலிருந்து இப்பகுதியை வாசித்தார் (லூக் 4:16-20). வாசித்து முடித்ததும் ஆலயத்திலுள்ளவர்களிடம் அவர் கூறியது: “உங்கள் காதுகள் கேட்க இந்த வேத வாக்கியம் இன்று நிறைவேறிற்று” (வச 21). ஏசாயாவிலுள்ள இப்பகுதியை ஆண்டவர் வாசிக்கும்போது “கர்த்தரது அனுக்கிரக ஆண்டு” என்பதுடன் நிறுத்திக்கொண்டார்; “நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாள்” என்பதை வாசிக்கவில்லை (ஏசா 61:2; லூக் 4:19). வேண்டுமென்றே இவ் விதம் செய்தார்; ஏனெனில், தமது முதல் வருகையில் அவர் இரட்சகராகவே வந்தார்; மறு வருகையில்தான் நீதியரசராய் வருவார்! இன்று “இரட்சிப்பின் நாள்,” நியாயத்தீர்ப்பின் நாள் அல்ல (2 கொரி 6:2).

இக்கருத்தை அனைத்து ஊழியங்களும் தங்களது யூபிலி கொண்டாட்டங்களுக்குள் கொண்டு செல்ல வலியுறுத்துகிறேன். இல்லையேல், பழைய உடன்படிக்கையின்கீழ், அதிலும் குறிப்பாக லேவியராகமத்தில், நிழலாய் முன்னறிவிக்கப்பட்டு, மேசியாவின் பணி அறிக்கையில் (Messianic Manifesto) அவ்வளவு தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இறைச்சித்தத்தை நாம் தவறவிட்டு விடுவோம். “தரித்திரர் ... ஒடுக்கப்பட்டோர் ... இருதயம் நொறுங்கினோர் ... சிறைப்பட்டோர் ... குருடர்” ஆகிய வார்த்தைகளுக்கெல்லாம் ஆன்மீக அர்த்தம் கொடுத்து நீர்த்துப்போகச் செய்வதற்கு நமக்கு அதிகாரம் கொடுத்தது யார்? (லூக் 4:18,19). யூபிலி ஆண்டைக் குறித்த கருத்துதான்

பெந்தெகொஸ்தே அனுபவம் பெற்ற ஆதி விசுவாசிகளின் உடனடி வெளிப்பாடாகும். அவர்கள் “தங்களது நிலபுலன்களையும் உடைமைகளையும் விற்றுத் தேவையுள்ளோருடன் பகிர்ந்து கொண்டனர்” (அப் 2:45; 4:34,35). அப்போஸ்தலர் யாரும் இதைக் கட்டளையிடவில்லையே! ஆவியின் அபிஷேகம் பெற்றவர்களின் தன்னார்வச் செயலிது. பழைய ஏற்பாடு தெரிந்திருந்த யூதராகிய அவர்களுக்கு லேவியராகமம் 25ஐப் பரிசுத்த ஆவியானவர் நினைப்பூட்டியிருப்பார். உலகப் பொருட்களோடு அவர்களுக்கிருந்த பிணைப்புக் கயிறுகளை அவர்கள்மீது வந்திறங்கிய தீக்கதிர் எரித்துப்போட்டது (2:3). இதனையே ஆவியின் அபிஷேகத்தின் “மறுக்கமுடியா” அடையாளம் என்பேன். **பொருளாதாரச் “சமத்துவம்”** (2 கொரி 8:13-15) குறித்த பவுலின் உபதேசமானது நான்கு காரியங்களின் அடிப்படையிலானது: (அ) யூபிலி ஆண்டைக் குறித்த பழைய ஏற்பாட்டின் போதனை (லேவி 25), (ஆ) திருமுழுக்கினன் யோவானின் உபதேசம் (லூக் 3:10.11), (இ) மேசியாவின் பணி விளக்கம் (லூக் 4:18,19; ஏசா 61:1,2), (ஈ) திருச்சபையில் முதலாவது அங்கத்தினர்களானவர்களின் தன்னார்வச் செயல் (அப் 2:44-47). வாசக நண்பரே, நான் சொல்வது புரிகிறதா என்ன? கலக்குகிறதா? ஆம், நமது வசதிக்கேற்ப பைபிளைத் திரித்து இறைவார்த்தையை விட்டு எவ்வளவோ தூரம் போய்விட்டோம். யூபிலி ஆண்டின் ஆசிகளை அனுபவிக்கத் திருமறைக்குத் திரும்புவோம். பெந்தெகொஸ்தே என்றால் 50ஆம் நாள் என்று பொருள். “பெந்தெகொஸ்தே நாள்” என்றிருப்பதுபோல், யூபிலி ஆண்டைப் “பெந்தெகொஸ்தே ஆண்டு” என்று அழைத்தாலென்ன? நற்செய்தியறிவிப்பு மற்றும் மிஷனரி ஊழிய நிறுவனங்கள் அனைத்தும் யூபிலி ஆண்டு முதல் தங்களது தானதர்மத் திட்டங்களைக் குறைந்தது இரு மடங்காக்கக் கேட்கிறேன். இது தேவனது புன்முறுவலை நம் பக்கம் திருப்பும் (அப் 10:1-4).

பல்வேறு மிஷனரி இயக்கங்கள் தங்களது பொன் விழாக் கொண்டாட்டங்களைத் தேவனுக்கு நறுமணமாய் எவ்விதம் மாற்றலாம் என்பதற்கான சில நடைமுறை ஆலோசனைகளை, ஓர் இயக்கத்தை நிறுவி அதனை 33 ஆண்டுகள் (1971-2003) தலைமை தாங்கி நடத்தியவன் என்ற வகையில், இங்கு வரிசைப்படுத்த விரும்புகிறேன். மேற்கண்ட பத்திகளில் நாம் கவனித்த திருமறைப் போதனையைச் சார்ந்தவையே இந்த அறிவுறுத்தல்கள் —

(1) ஏற்கனவே நாம் கவனித்தபடி, பாவ நிவாரண நாளை அடுத்தே யூபிலி ஆண்டு வருகிறது (லேவி 25:9,10). கிறிஸ்து நமக்காய்ப் பாவ நிவாரண பலியானதாலேயே நாம் மன்னிக்கப் பட்டுள்ளோம். அவரது சிலுவையின் மூலமாகவே நாம் தேவனுக்குச் சிநேகிதராகியுள்ளோம் (ரோ 5:10). கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் நம்மை மன்னித்தது போலவே நாமும் பிறரை மன்னிக்கப் போதிக்கப்பட்டுள்ளோம் (எபே 4:32). யூபிலி ஆண்டை **மன்னிப்பின் ஆண்டு** (Year of Forgiveness) என அனுசரிப்போம். நாம் ஒருவரையொருவர் மனப்பூர்வமாய் மன்னிக்காவிடில், நாம் எவ்வளவுதான் கண்ணீருடன் ஜெபித்தாலும் தேவன் நமக்கு மன்னிப்பு அருள மாட்டார் (மத் 6:14,15). நிறுவனங்களிலுள்ள ஊழியர் ஒவ்வொருவரும் மனக்கசப்பு, எரிச்சல், வீண்விவாதம், அவதூறுப் பேச்சு போன்றவற்றைக் களைந்துவிடவேண்டும் (எபே 4:31). பணியாளர்களிடம் தலைவர்கள் கடுஞ்சொற்கள் பேசுவதைத் தவிர்க்கவேண்டும். திருப்பணியாளர்கள் உங்களால் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்கள் (employees) அல்ல; அவர்கள் உங்களது சகோதர சகோதரிகள். அச்சுறுத்தல் கூடவே கூடாது (6:9). பிரிய தலைவர்களே, மிஷனரிகள் “உங்கள்” வேலைக்காரர் அல்ல; “தேவனது” ஊழியக்காரர் (லேவி 25:42,43,55). பாகுபாடு, பாரபட்சம் போன்றவை கூடாது (1 தீமோ 5:21). எவரையும் பழிவாங்காதீர்கள் (உபா 32:35; சங் 94:1; ரோ 12:19; எபி 10:30). நமது நிறுவனங்களிலிருந்து இனவெறி, இடவெறி போன்றவற்றை அறவே ஒழித்துவிட ஏற்ற காலமாக ஆண்டு விழாக்களைப் பயன்படுத்தவேண்டும். இந்திய மிஷனரி இயக்கங்கள் பல தென்னிந்தியாவில் தோன்றியவை. நீங்கள் ஊழியரை நடத்தும் விதம் அவர்களுக்குச் சங்கடமாயிருக்கிறதாவென்று வட இந்திய ஊழியரிடம் கேட்டு விசாரியுங்கள். நிறுவனத்தின் உயர்மட்டத் தலைமைப்பதவிகளிலும், செயற்குழு மற்றும் பொதுக்குழுவிலும் சமமாய் இடம் தரப்படுகிறதா? உங்களது முக்கியக் கூடுகைகளில் தேசிய வாசனை வீசவேண்டும். விதவை களுக்கும் தாய் தந்தை இழந்தோருக்கும் கூடுதல் கனிவு காட்டுங்கள். தங்களது பிரச்சனைகள்

அனைத்தையும் அவர்களால் சொல்லமுடியாது. பலக்குறைவானோரைப் பட்சமாய் நடத்துங்கள். தலைவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிதல் என்பது ஊழியரிடமிருந்து அன்பினால் வரவேண்டும் (1 யோ 5:3). நமது இராஜா சாந்தமும் மனத்தாழ்மையும் நிறைந்தவர் (மத் 21:4; 11:29). இறைப்பணியாளராகிய நாம் இயேசு கிறிஸ்துவின் பொறுமையில் பங்காளிகளாயிருப்போம் (வெளி 1:9). அதிகாரத் தோரணை கிறிஸ்தவப் பண்பல்ல (லூக் 22:25,26; 1 பேது 5:3).

(2) யூபிலி ஆண்டிற்காய்த் தேவன் கொடுத்த மூன்று கட்டளைகளில் முதல் வருவது நிலத்திற்கு ஓய்வு (லேவி 25:11). அவர் கூறிய வார்த்தைகள் இதோ: “அந்த ஐம்பதாம் ஆண்டு உங்களுக்கு யூபிலி ஆண்டாயிருக்கட்டும்; அவ்வாண்டில் விதைக்காமலும், தானாய் விளைந்து பயிரானதை அறுக்காமலும், கிளை கழிக்காமல் விடப்பட்ட திராட்சைச்செடியின் பழங்களைப் பறிக்காமலும் இருங்கள்!” உங்கள் நிறுவன விதிமுறைகளின்படி ஊழியர் எடுக்கக்கூடிய விடுமுறை தவிர்த்து, அதிகம் உழைத்துக் களைத்துப்போனவர்கள் ஓய்வெடுத்துப் புத்துணர்வடையும்படி அவர்களுக்கு ஒரு சில வாரங்கள் கூடுதல் விடுமுறை கொடுங்கள். அளவுக்குமீறிப் பயிரிடப்பட்ட நிலங்களுக்குக்கூட தேவன் கட்டாய ஓய்வு கொடுத்து அவற்றைக்கூட மனரம்மியமாக்கினார் பாருங்கள்! (26:34,35). கடந்த ஆண்டுகளிலெல்லாம் வேலை மிகுதியினால் நியாயமான விடுமுறை நாட்களைக்கூட அனுபவிக்காதவர்களை நீங்கள் எளிதில் அடையாளம் காணலாம். களைத்துவிட்ட குதிரையை மேலும் அடிக்காதீர்கள்! இவ்வித ஊழியருக்கு இருவார அல்லது ஒருமாத விடுமுறை கொடுத்து ஊக்குவியுங்கள். முக்கியமான ஒரு சிலருக்கு ஓராண்டு ஓய்வுகூடக் கொடுக்கலாம். நேரம் காலம் பார்க்காமல் நோயாளிகளை நெடுகவே கவனித்துவரும் மருத்துவர்களுக்கும், அவர்களுக்கு உதவியாய்ச் செயல்படும் நிர்வாகிகளுக்கும் வேலூர் கிறிஸ்தவ மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை (CMC) இவ்விதம் ஓரிரு ஆண்டுகள் Sabbatical Leave கொடுத்துவருகிறது. வேலை மிகுதியும் ஓய்வு குறைவும் மன ஆரோக்கியத்தைக் கட்டாயம் பாதிக்கும். மிஷனரிகள் நடுவில் மனத்தொய்வு (depression) அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. 200 மிஷனரிகளுக்கு மேல் இருக்கும் நிறுவனம் எதுவும் முறைப்படி பயின்று பயிற்சிபெற்ற இரு கிறிஸ்தவ ஆலோசகர்களையாவது (Christian Counsellors) கட்டாயம் வைத்திருக்கவேண்டும். எங்கள் மகள் 1996 முதல் 6 ஆண்டுகள் BYMஇல் மிஷனரி ஆலோசகராய்ப் பணியாற்றினாள். மிஷனரிகளின் பெயர்களைச் சொல்லாமல் அவர்களது கொடிய பிரச்சனைகள் சிலவற்றை எங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்வாள். திடுக்கிடும் தகவல்களாயிருக்கும்! நிர்வாகத் தீர்வுகள் போதாது. “மன அமைதியும் கர்த்தருக்குள்ளான மகிழ்ச்சியும்” இல்லாது இயந்திரம் போல உழைத்துக்கொண்டிருப்போர் ஏராளம் (நெகே 8:10). இக்காரியங்களையெல்லாம் கவனிக்க யூபிலி ஆண்டில் முயற்சியெடுங்கள். ஊழியர் அனைவருக்கும் புத்துயிரூட்டும் துவக்கம் கொடுங்கள்.

(3) நிலத்தின் முதலாம் சொந்தக்காரருக்கு அவற்றைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுதல் அடுத்து வருகிறது (லேவி 25:10-34; 27:16-27). இதற்கு எவ்வளவு நீண்ட விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது பாருங்கள்! தரித்திரத்தின் காரணமாகவே மக்கள் தங்கள் நிலங்களை விற்றிருப்பர் (25:25). இவ்வசனப்பகுதியைப் பகுப்பாய்வு செய்யாமல், இச்சட்டங்களின் கருத்தை நாம் எவ்விதம், குறிப்பாக இந்திய மிஷனரி இயக்கங்களில், செயல்படுத்தலாம் என்று பார்ப்போம். **கடன் சுமையில்** அழுந்திக்கொண்டிருக்கும் மிஷனரிகளின் எண்ணிக்கை மிக மிக அதிகம். தங்களது மருத்துவச் செலவுகள், பிள்ளைகளது படிப்பு மற்றும் திருமணச் செலவுகள், பெற்றோரது அடக்கச் செலவுகள், இன்னும் குடும்பங்களில் வரக்கூடிய எதிர்பாரா காரியங்களுக்கான செலவுகளுக்காக தாங்கள் பணியாற்றும் நிறுவனங்கள் அல்லது பிற அமைப்புகள் அல்லது வெளி நபர்களிடமிருந்து கடன் வாங்கியிருப்பர். வங்கிகள் அல்லது வெளியேயிருந்து வாங்கிய கடன்களைக் குறித்து நான் இங்கு பேச விரும்பவில்லை. **விவசாயிகளது** கடன்களை ரத்து செய்ய அரசு எத்தனையோ திட்டங்களைக் கொண்டுவருகிறது. இதை நாம் ஏன் ஒரு சவாலாய் எடுத்துக்கொண்டு நமது **அறுவடைப்பணியாளர்களது** கடன் சுமையைத் தீர்த்துவிடக்கூடாது? யூபிலி ஆண்டில் மிஷனரிகள் அனைவரது கடன்களையும் தள்ளுபடி செய்துவிடக்கூடாது? அது சாத்தியமா? ஆம் என்று அடித்துச்சொல்வேன்! மிஷனரிகளைத் தாங்குவோரின் சராசரி மாதச் சம்பளம் எவ்வளவு?

இயக்கங்களின் முழுநேர ஊழியரல்லாத தலைவர்கள் மற்றும் செயற்குழு (Board) உறுப்பினர்களின் சராசரிச் சம்பளம் எவ்வளவு? இவற்றை மிஷனரிகளின் சராசரி வருமானத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். மயக்கமடைந்து விழுந்துவிடுவீர்கள்! தங்களது ஊழியரனைவரது கடன்களையும் கூட்டி ஒவ்வொரு நிறுவனமும் தங்களது ஆதரவாளர்கள் முன்னர் சமர்ப்பிக்கட்டும். பிரிய ஆதரவாளர்களே, நீங்களே உங்களுக்குள்ளிருந்து இதற்குப் போதுமான பணம் திரட்டி மிஷனரிகளின் கழுத்துக்கள் மீதுள்ள கடன் பாரத்தைத் தூக்கிவிடுங்கள். பணிக்களங்களிலுள்ள கடினமான நிலங்களில் உழுது கொண்டிருக்கும் அவர்களது நுகம் ஏற்கனவே கனத்திருக்கிறது. “போர் அடிக்கும் மாட்டின் வாயைக் கட்டாதே” என்பது திருக்கட்டளை (1 தீமோ 5:18). கடன் சுமை என்பது ஓர் அடிமைத்தனம்தான். உங்களது நகை அல்லது சொத்து ஒன்றை விற்று மிஷனரிகளை விடுவித்து வெளிக்கொண்டு வாருங்கள் (எபி 10:34). சரியாய்ச் சொன்னால், முன்னணியில் “திருவசனத்திற்காய்ப் பிரயாசப்படுகிறவர்களுடைய” வருமானம் அவர்களது ஆதரவாளர்களுடைய வருமானத்தைவிட “இரட்டிப்பாய்” இருக்கவேண்டும் (1 தீமோ 5:17); குறைந்த பட்சம் சமமாகவாவது இருக்க வேண்டும் (1 சாமு 30:24,25). நீங்கள் ஒரு தனி நபராக, அல்லது குடும்பமாக, அல்லது ஐக்கியமாக, அல்லது ஒரு சபையாக ஒரு மிஷனரியைத் தாங்குபவராக இருக்கலாம். நீங்கள் தாங்கும் மிஷனிக்கு இருக்கும் கடன் தொகையை நீங்களே அந்நிறுவனத்திற்கு அனுப்பி வைக்கலாம். தொகை எவ்வளவு என்று நிறுவனத்திடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். இம்முயற்சியை ஆறு ஆண்டுகளுக்கொரு முறை 7ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளலாம் (லேவி 25:1-7). பொருளாதார நெருக்கடியால் ஏற்பட்டுள்ள மனப்பாரத்தை இவ்விதம் அகற்றி மிஷனரிகளுக்கு மனதில் “இளைப்பாறுதல்” கொடுக்கலாம். வேறு வழியின்றிக் கடன் வாங்குவோரைக் குறித்த தேவனது இதயக் கனிவைப் புரிந்துகொள்ள உபாகமம் 15ஐ வாசித்துப் பாருங்கள். இது சாத்தியந்தானா என்று விவாதித்துக்கொண்டேயிருப்பதைவிட, இறைக்கட்டளைக்கு இசைந்துள்ள இதனை ஒரு செயல்திட்டமாய் மேற்கொள்ளத் தலைவர்கள் இறைப்பிரசன்னத்தில் தீர்மானம் எடுக்கவேண்டும். இவ்வித மனப்பான்மை நமது நிறுவனங்களுக்குள் வருமானால் நமது வருமானத்தைத் தேவன் பன்மடங்காக்குவார் (வச 20). உங்களில் சிலருக்கு என்மீது இப்பொழுது எவ்வளவு கோபம் வருகிறதென்று எனக்கு நன்றாகவே தெரியும். “இவருக்குக் கிறுக்கு பிடித்துவிட்டது” என்று சிலர் கூறுவதும் என் காதுகளில் விழாமல் இல்லை! மார்க்கத்திற்கு ஒருபோதும் புரட்சி பிடிக்காது! மத்தேயு 6 மற்றும் லூக்கா 11இலுள்ள கர்த்தருடைய ஜெபம் முக்கியமாகக் “குற்றங்கள்” குறித்தல்ல, “கடன்கள்” குறித்தே பேசுகிறது. நாமோ கெட்டிக்காரத்தனமாய் நமது வசதிக்கேற்ப அதனை மாற்றிக்கொண்டோம்! ஜாக்கிரதை! (2 பேது 3:16).

நமது ஊழியங்களில் 25 அல்லது 50 ஆண்டுகள் நிறைவடையும்போது எழுப்புதல் (Revival), திரும்பக் கட்டுதல் (Rebuilding), ஆதிநிலையேகுதல் (Restoration) என்றெல்லாம் பேசுவோம். இவ்விதச் சமயங்களில் நமக்குமுன் பெரும்பாலும் நிறுத்தப்படும் நபர் நெகேமியாதான். எருசலேம் மதில்கள் கட்டப்படுவதற்கான ஆயத்தம், கட்டுமானப்பணி, பிரதிஷ்டை ஆகியவற்றைத் தியானிப்பதோடு நிறுத்திவிடுகிறோம். ஆனால் **நெருக்கப்பட்டோர்** மற்றும் **நசுக்கப்பட்டோருக்கு** (oppression) அடுத்த காரியங்களைக் குறித்து அவர் என்ன செய்தார் என்று கவனிப்பதில்லை. நெகேமியா 5ஆம் அத்தியாயத்தை வாசித்துப்பாருங்கள். அடிமைத்தனம், வட்டி மற்றும் மக்கள் மீதிருந்த கட்டுகளை எவ்வளவு துணிச்சலாய் அவர் அறுத்தெறிந்தார் பாருங்கள். தளர்ந்த மிஷனரிகளைக் கட்டியெழுப்புவதைவிடக் கட்டிடங்களைப் புதுப்பிப்பதில்தான் சில வேளைகளில் நாம் அதிகம் கவனம் செலுத்துகிறோம்.

(4) அடிமைகளை விடுவிப்பதே யூபிலி ஆண்டிற்கான மூன்றாம் கட்டளையாகும் (லேவி 25:39-46). ஐம்பது வயதாகிவிட்ட எந்த ஊழியரும், அவர் கணிசமான ஆண்டுகள் அந்நிறுவனத்தில் உழைத்திருப்பாரானால், வேறுவிதமான பணியை அவர் மேற்கொள்ள விரும்பினால், அவருக்கு **மனப்பூர்வமான விடுப்பு** கொடுக்கவேண்டும் (எ.கா., எண் 8:23-26). நற் சான்றிதழ்கள் மற்றும் சிபாரிசுக் கடிதங்களுடன் அவரை அனுப்பிவைக்கவேண்டும். எந்த ஊழியனும் ஓர் இயக்கத்திற்கல்ல, இறைவனுக்கே நித்தியமாய்க் கடமைப்பட்டுள்ளவன்.

அந்தியோகியா சபையிலேயே பவுலும் பர்னபாவும் மாட்டிக்கொள்ளவில்லை. உடன் தலைவர் களோடு பேசுமுன் தேவன் அவர்களோடு பேசிவிட்டார் (அப் 13:1-3). இது ஊழியத்தைவிட்டு ஓடிவிடுதல் (defection) அல்ல. எமில் அண்ணன் (1941-2013) FMPBஐ விட்டார்கள்; விஷ்வாணி பிறந்தது. மைக்கல் ஆச்சாரி என்ற மிஷனரி BYMஐ விட்டார்; கர்நாடக மாநிலத்திலுள்ள ஹூப்ளி நகரில் 3000 அங்கத்தினரைக் கொண்ட அவரது சபைதான் அங்கு பெரியது. Gospel For Asia (GFA) நிறுவனரான Mr. K. P. யோஹன்னான், FMPB மற்றும் IMAஇல் தலைமைப் பொறுப்புகளிலிருந்து Mr. எபனேசர் சுந்தரராஜ், Quiet Corner India (QCI) நிறுவனரான Mr. தாமஸ் சாமுவேல் ஆகியோர் ஆப்பிரேஷன் மொபிலைசேஷனில் (OM) பல நிலைகளில் தலைவராயிருந்தவர்களில் சிலராவர். சென்னை வேப்பேரி இம்மானுவேல் மெதடிஸ்ட் சபையில் பல ஆண்டுகள் Dr. சாம் கமலேசன் அவர்கள் போதகராயிருந்து பின்னர் World Vision Internationalஇன் உபதலைவர்களில் ஒருவரானார். Christian & Missionary Allianceஇல் மிஷனரியாயிருந்த Dr. ரவி சகரியாஸ் அவர்கள் (1946-2020) RZIM என்ற தனது சொந்த ஊழியத்தை நிறுவினார். நான் 33 ஆண்டுகள் BYMஇன் தலைவராயிருந்து 2003இல் ஓய்வுபெற்றபோது அதற்கு ஆயுள்காலத் தலைவராயிருக்கும்படி நிர்வாகக்குழு என்னைக் கேட்டுக்கொண்டது. தேவனோ StanleyOnBible என்ற பெயரில் விரிவான திருமறைப் போதகப்பணி ஒன்றை மேற்கொள்ள என்னை நடத்தினார். இவ்வித எடுத்துக்காட்டுகள் சபைச் சரித்திரத்தில் நிறையவுண்டு.

(5) இந்த இடத்தில் ஓய்வுபெற்ற சில மிஷனரிகளின் பரிதாப நிலையையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவர்களில் பலர் தங்களது கல்லூரிப் படிப்பை முடித்தவுடன், சம்பாதிக்கத் துவங்குமுன், முழுநேரப்பணிக்கு வந்துவிட்டனர். தங்கள் பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவருக்கும் வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் வசதி எல்லாப் பெற்றோருக்கும் கிடையாது. ஓய்வுபெற்ற மிஷனரிகள் தங்களது மகன்கள் அல்லது மகள்களது வீடுகளிலும் நீண்ட நாட்கள் தங்கியிருப்பது சாத்தியமல்ல. தலைக்குமேல் வாடகை ஏறியிருக்கும் இந்நாட்களில் நிறுவனங்கள் தரும் ஓய்வூதியம் போதவே போதாது. சொந்த வீடு வசதியில்லாத ஓய்வு பெற்ற மிஷனரிகளுக்கு, ஒரு சில மிஷனரி நிறுவனங்கள் சேர்ந்து, முதியோர் இல்லங்கள் போன்று அடிப்படை வசதிகளுடன் குடியிருப்புக் காலனிகள் அமைத்துத் தரலாம். இங்கு மருத்துவ வசதியும் கட்டாயம் இருக்கவேண்டும். வீடு கட்டுவதற்கான கடன் வசதி அரசில் அல்லது தனியார் நிறுவனங்களில் பணிபுரிவோருக்கு உண்டு; அவர்களது சம்பளத்திலிருந்தே இக்கடன்கள் தவணை முறையில் கழிந்துவிடும். இந்திய மிஷனரி இயக்கங்களில் இவ்வித வசதி கிடையாது. எனவேதான் எனது இந்த ஆலோசனை. இக் குடியிருப்புகளை மிஷனரிகள் ஓய்வுக்கால இல்லங்கள் (Missionaries Retirement Homes) என்றழைக்கலாம். அவ்விதமே, விதவைகளான மிஷனரிகளுக்கும் சிறப்பு நலத்திட்டங்கள் உருவாக்கப்படவேண்டும். எல்லாக் காரியங்களிலும் அவர்களுக்குக் கூடுதல் கவனிப்பும் கரிசனையும் கிடைக்கவேண்டும். விதவைகளின் இதயங்களைத் துள்ளப்பண்ணுவது தேவனுக்குமுன் நறுமணமாயிருக்கும். இதுவே நடைமுறை நீதி வாழ்வு (யோபு 29:13,14).

(6) வெள்ளி விழா (25 ஆண்டுகள்) என்றாலும், பொன் விழா (50 ஆண்டுகள்) என்றாலும், வைர விழா (60 அல்லது 75 ஆண்டுகள்) என்றாலும், இவற்றை நமது நிறுவனங்கள் (Founders) மற்றும் அடித்தளங்களைச் (Foundations) சிறப்பாய் நினைவுகூருவதற்காய்ப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இதற்கான தேவ அழைப்பு இதோ தீர்க்கன் ஏசாயா மூலம் தொனிக்கிறது: ஏசா 51:1,2, “நீதியைப் பின்பற்றி, கர்த்தரைத் தேடுவோரே, எனக்குச் செவிகொடுங்கள்: நீங்கள் எந்தப் பாரையினின்று செதுக்கப்பட்டீர்களோ, எந்தக் குழியினின்று தோண்டப்பட்டீர்களோ, அதனை நோக்குங்கள். உங்கள் தந்தை ஆபிரகாமையும், உங்களைப் பெற்றெடுத்த சாராளையும் நினைத்துப்பாருங்கள்; தனியாய் இருந்த அவனை அழைத்தேன்; அவனை ஆசீர்வதித்துப் பெரும் திரளாக்கினேன்.” தியாகம் நிறைந்த கீழ்ப்படிதலுக்கு ஆபிரகாம் சான்றாய் விளங்கினார். கோபுரங்களை விட்டுக் கூடாரங்களுக்குச் சென்றார் (எபி 11:9,10). நம்மெல்லாருக்கும் ஆசீர்வாதமானார் (ஆதி 12:2). நிறுவனர்களின் ஆதித் தரிசனத்தையும் அவர்களது உயரிய பண்பாடுகளையும் கிறிஸ்தவ நிறுவனங்கள் மற்றும் மிஷனரி இயக்கங்கள் பல மறந்துவிட்டாலும், அவை இன்னும்

ஓரளவிலாவது ஊழியத்தில் தேவனது ஆசீர்வாதங்களை அனுபவித்துவருகின்றன. **அடித்தளமிட்ட நிறுவனர்களின் அர்ப்பணிப்பையும் தியாகத்தையும்** தேவன் கனம்பண்ணுவதே இதற்குக் காரணம். கட்டுவோர் பலர் இருந்தாலும் அடித்தளமிட்டது அவர்தான் எனக் கொரிந்து சபைக்கு அப்போஸ்தலன் பவுல் நினைவூட்டவேண்டியிருந்தது (1 கொரி 3:10-13). அவர்களுக்குப் போதகர்கள் பலர் இருந்தாலும் அவர்தான் அவர்களுக்குத் தந்தை (4:14-16). கானா னுக்குள் நுழைய மோசேக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது அவருக்குப் பெரும் அதிர்ச்சியாயிருந்திருக்கும். அவரது தலைமைத்துவத்தை விரும்பாதிருந்தோர் இதைக் குறித்து எவ்வளவோ கிசுகிசுத்திருப்பர். யோசுவாவோ அதனைச் சாதக நோக்குடன் எடுத்துக்கொண்டு மக்களை முன்னடத்திச் சென்றார். “நான் மோசேயுடன் இருந்தது போலவே உன்னுடனும் இருப்பேன்” என்று தேவன் அவருக்கு வாக்களித்தார் (யோச 1:5). “நான் உன்னுடன் இருப்பேன்” என்றல்ல, “மோசேயுடன் இருந்தது போலவே உன்னுடனும் இருப்பேன்” என்றார். அடுத்த வரிசையினருக்குத் தேவனிடமிருந்து இவ்விதம் தனிப்பட்ட முறையில் தெளிவான நிச்சயம் கிடைக்காவிடில், அவர்களால் எரிகோக்களை முறியடிக்கவோ, யோர்தான்களைக் கடக்கவோ முடியாது. ஊழியங்களும் நிறுவனங்களும் நிறுவனர்களின் பிறந்த நாட்களை “நிறுவனர் தினம்” (Founder’s Day) என்று அனுசரிக்கலாம்; ஊழியரின் அவசரத் தேவைகளுக்காக “நிறுவனர் நிதி” (Founder’s Fund) என்று சேகரித்துப் பிரித்து வைக்கலாம்; இவையெல்லாம் நிறுவனர்களைக் கனப்படுத்த சில வழிமுறைகள். இப்படிச் செய்தால் சரித்திரச் சங்கிலி அறுபடாதிருக்கும்.

நிறுவனர்கள் உயிரோடு இருந்தால், உயர்மட்டத் தலைவர்களும் மூத்தோர் சிலரும் ஆண்டுக் கொருமுறை அல்லது ஈராண்டுக்கொருமுறை அவர்களோடு உட்கார்ந்து, தேவன் தந்த ஆதித்தரிசனத்திலிருந்தும், திருமறைப்பாணியிலிருந்தும் இப்பொழுது வழிவிலகல்கள் இருக்கின்றனவா என்று கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். யோபு 8:8-10இல் இதோவோர் அறிவுறுத்தல்: “முன்னோரின் தலைமுறையைக் கேட்டுப் பாரும; அன்னாரின் தந்தையர் ஆய்ந்ததை அறியும். நேற்றுத் தோன்றிய நாம் ஒன்றும் அறியோம்; இவ்வுலகில் நமது வாழ்நாள் நிழலைப் போன்றது. அவர்களன்றோ உமக்கு உபதேசித்து, உமக்குத் தெரிவித்து, தங்கள் இருதயத்திலிருக்கும் நல்வழிகளை வெளிப்படுத்துவர்?” அறிவியலும் தொழில்நுட்பமும் புரட்சிகரமாய்ப் பெருத்துள்ள இக்காலத்தில், அவர்கள் சொல்லுபவை பொருத்தமற்றதாய்த் தோன்றலாம். ஆனாலும், தரை மட்டத்திலிருந்து அவ்வூழியத்தைக் கட்டியெழுப்பிய அவர்களது **பல்லாண்டு ஞானமும் அனுபவமும்** விலையேறப்பெற்றவை. ஐந்தாம் கட்டளையின் கருத்தும் இப்பயிற்சியில் வெளிப்படும். பத்துக் கட்டளையின் “வாக்குத்தத்தமுள்ள” ஒரே கட்டளை இதுதான்; இதுவே அதற்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்களது காலத்தைப் பொன்மயமாக்கும் (எபே 6:2,3; உபா 5:16). இவ்விதம் நிறுவனர்களுடன் உட்கார்ந்து அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது நமது குருட்டுப்புள்ளிகள் (blindspots) நமக்குப் புலப்படும். பின்னர் அதன் அடிப்படையில் நாம் தேவனைத் தேடும்போது, அவர் நமக்குச் “சுத்தப் பொன்னும் பிரகாசமான பார்வையும்” தந்தாசீர்வதிப்பார் (வெளி 3:17,18). அவர்கள் கொடுக்கும் ஆலோசனைகளையெல்லாம் அப்படியே பின்பற்றவேண்டுமென்பது கட்டாயமல்ல. “நான் சொல்வதை நினைத்துக்கொள்; கர்த்தர் எல்லாக் காரியங்களிலும் உனக்குப் புத்தியைத் தந்தருள்வார்” என்று தீமோத்தேயுவுக்குப் பவுல் கூறிய வார்த்தைகளையே உங்களுக்குச் சொல்லி ஆசீர்வதித்து அனுப்பிவைப்பார்கள் (2 தீமோ 2:7). 1996 அக்டோபரில் BYMஇன் வெள்ளி விழாவில் 1200 பேர் கூடியிருந்தபோது, அடுத்த தலைமுறையின் பிரதிநிதிகளாக 10 வாலிபரும் நங்கையரும் என்னிடம் நோக்காணல் ஒன்று நடத்தினர். “நாம் செய்வதைச் செய்வதேன்?” (Why we do What we do?) என்ற தலைப்பில் அவர்களது கேள்விகளும் எனது பதில்களும் ஆசீர்வாதப் பத்திரிகையின் 1996 டிசம்பர் மாத இதழில் வெளிவந்தன. மிஷனரி நிறுவனங்களின் ஊழியர் நடுவிலும் ஆதரவாளர் நடுவிலும் பிளவுகள் ஏற்படுவதற்கு ஒரு காரணம் நிறுவனர்களின் மனப்பான்மையை அடுத்த வரிசையினர் பிடித்துக்கொள்ளாததே. யாவரிடமும் சாலொமோன் கடினமாய் வேலை வாங்குபவராயிருந்தாலும், அவரது பெயருக்கேற்ப அவர் காலத்தில் சமாதானம் நிலவியது. ஆனால் அவரது பக்குவம் அவரது மகனுக்கு இல்லாததால் இராஜ்யம் இரண்டாய் உடைந்தது (2 நாளா 9:22-10:19).

ஆண்டாண்டாக எவ்வளவோ சிரமப்பட்டுத் தாங்கள் கற்றுக்கொண்ட அருமையான படிப்பினைகளை நிறுவனர்களும் ஏதாவதொரு வகையில் இன்றையத் தலைவர்களுக்குக் கடத்திவிட முயலவேண்டும். எனது 50 ஆண்டுக்காலப் பொதுவுலகப்பணியில் நான் கற்றுக் கொண்ட 50 அடித்தளப் பாடங்களை பல்வேறு துறைகளிலும் ஊழியங்களிலும் இருக்கும் அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கடத்திவிட வேண்டும் என்ற பாரத்துடன் “ஐம்பது அடித்தளங்கள் ஐக்கியம்” (Fifty Foundations Fellowship) என்ற இருநாள் கூடுகையொன்றை ஆகஸ்டு மாதம் நடத்த எண்ணியிருந்தேன். ஆயத்தங்கள் நடந்துகொண்டிருந்த காலக்கட்டத்தில் கரோனா தொற்றுநோய்ப் பரவலினால் ஏற்பட்ட பயணக் கட்டுப்பாடு மற்றும் ஊரடங்கு காரணத்தினால் அதனை ரத்து செய்யவேண்டியதாயிற்று. ஆனாலும் இப்பாடங்களைப் புத்தக வடிவில் வெளியிட்டு, கூடுகைக்கு வர விண்ணப்பித்தவர்களுக்கு இலவசமாய் அனுப்பி வைப்பதாக அறிவித்துள்ளேன். நிறுவனர்கள் இறந்த பின்னரும், அவர்கள் பேசிய, எழுதிய செய்திகளிலுள்ள **தீர்க்கதரிசனக் கருத்துக்களை** அடுத்த தலைமுறையினர் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் (2 பேது 1:13-15). “நமது பிதாக்களின் தேவன்” என்ற பெயர் பழைய ஏற்பாட்டிலும் புதியதிலும் சேர்த்து ஏழு முறை சொல்லப்பட்டிருப்பதின் முக்கியத்துவத்தை நாம் கவனிக்கத் தவறக்கூடாது (உபா 26:7; 1 நாளா 12:17; 2 நாளா 20:6; எஸ்றா 7:27; அப் 3:13; 5:30; 22:14).

(7) எந்த நிறுவனத்திலும் அதின் நிறுவனர்களின் காலம் பொதுவாகப் **பொற்காலம்** என்று கருதப்படும். அடுத்து வருபவர்கள் மேற்கட்டிடத்தை “மரத்தினால்” அல்ல, “**பொன்னினால்**” கட்டிடச் சிரத்தை எடுக்க வேண்டும் (1 கொரி 3:12). தங்கம் “மங்கியும்” விடக்கூடாது (புல 4:1). அது மங்கிவிட்டால், திரும்பத் துலக்கப்பட்டு மின்னச் செய்யவேண்டும். வெண்கலத்தில் திருப்தியாகிவிடுவதற்கான அபாயமும் உண்டு. தனது தந்தை சாலொமோன் செய்திருந்த பொற் கேடயங்களை எகிப்தின் அரசன் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டதால் ரெகொபெயாம் அதற்குப் பதிலாக வெண்கலக் கேடயங்களைச் செய்துகொண்டார் (2 நாளா 12:9,10). கிட்டத்தட்ட தங்கம் போன்ற ஒருவித மஞ்சள் நிறம் வெண்கலத்திற்கும் உண்டு. எவ்வளவு எளிதாய் வஞ்சிக்கப்பட முடியும் பாருங்கள்! வெள்ளிக் காலம் அல்லது வெண்கலக் காலம் அல்லது இரும்புக் காலத்திற்குச் சரிந்துவிடாதபடிப் பொற்காலமாகவே தொடர நாம் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்! ஒவ்வொரு உலோகத்திற்கும் பயனுண்டு; ஆனால் தங்கம் தங்கம்தான்!

பொன் என்பது **மகிமையைக்** குறிக்கும். உடன்படிக்கைப் பெட்டி **பசும்பொன்** தகட்டினால் மூடப்பட்டிருந்தது (யாத் 25:11). ஏழு **பொன்** குத்துவிளக்குகளே ஏழு சபைகளைக் குறிப்பவையாய் நின்றன (வெளி 2 & 3). **பொற்குழாய்** வழியே இறங்கிய **பொன்** நிறமான எண்ணெயினாலேயே அபிஷேகம் (சக 4:12-14). **பொற்** கிண்ணங்களில்தான் பரிசுத்தவான்களின் ஜெபங்கள் (வெளி 5:8; 8:3). மனுமகனின் தலையில் **பொற்கிரீடம்** (வெளி 14:14). இறைச்செய்திகள் **பொற்பழங்** களாம் (நீதி 25:11). சோதிக்கப்பட்ட விசுவாசம் **பொன்னானது** (யோபு 23:10; 1 பேது 1:7). புதிய எருசலேம் சுத்தப் **பொன்னாய்** இருக்கும் (வெளி 21:18). வீதியே சுத்தப் **பொன்தான்** (வச 21). நமது ஊழியங்களை விட்டு மகிமை விலகும்போது நாம் செய்வது: (1) சமுதாயத்தில் நமக்கு ஏற்கனவே இருக்கும் “பெயரை” வைத்துத் தம்பட்டம் அடித்துக்கொண்டிருப்போம் (வெளி 3:1); (2) பொருளாதாரச் செழிப்புதான் தேவனது அங்கீகாரத்தின் அடையாளம் என்று திருப்திகொள்வோம் (3:17); (3) ஆவியானவர் செயல்படாதிருப்பதை உணராது நமது கட்டமைப்பை வைத்துக் கொண்டே பணியாற்றிக்கொண்டிருப்போம் (2 தீமோ 3:5); (4) வெற்றிகளும் சாதனைகளும் நமது கண்களைக் குருடாக்கவே, நமது புள்ளி விவரங்களிலேயே பெருமையடித்துக்கொண்டிருப்போம்; (5) மக்களைக் கவர்ந்து நம் பக்கம் வைத்துக்கொள்ளப் பரவசக் காரியங்களைத் தேடுவோம்; (6) பயபக்தியைக் கொண்டுவரச் சடங்காச்சாரங்களை வலியுறுத்துவோம்; (7) நமது கூடுகைகளில் அசாதாரணமானது எதுவும் நிகழ எதிர்பார்க்க மாட்டோம். இக்கபோத்! (1 சாமு 4:21).

முடிவுரை

ஆசீர்வாத இளைஞர் இயக்கத்தின் (BYM) முதல் பத்தாண்டு நிறைவு விழாவின்போது, டிசம்பர் 1980இல், “**இதுவரை**” மற்றும் “**இனிமேல்**” (Hitherto ... Henceforth) என்று நான் கொடுத்த இரு

செய்திகளைப் படிக்கும்படி இக்கட்டுரையை வாசிக்கும் நண்பர்களைக் கேட்கிறேன். 1024 பக்கங்கள் கொண்ட *வாலிபர் எழுப்புதல் கடிதங்கள்* எனும் நூலில், 514-541 பக்கங்களில், இவை சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அதுபோலவே BYMஇன் வெள்ளி விழாவின்போது, 1996ஆம் ஆண்டு, மலைப்பிரசங்கப் பாக்கிய வசனங்கள் அடிப்படையில் நான் தயாரித்த “*வெள்ளி விழா உடன் படிக்கை*” (Silver Jubilee Covenant) என்பதையும் தியானிக்கும்படிக் கேட்கிறேன். *ஆசீர்வாதப்* பத்திரிகையின் 1996 டிசம்பர் இதழில் இது வெளிவந்தது. இவ்விரண்டு செய்திகளும் எந்த ஊழியத்திற்கும் இயக்கத்திற்கும், நடக்கவிருக்கும் அல்லது நடந்து முடிந்த, அதின் ஆண்டு விழாக்களுக்குப் பயனுள்ள வகையில் அமையும்.

காரைக்குடி கல்லூரி வளாக ஜெபக்குழுவின் வெள்ளி விழாவில் (1963-1988) நான் பிரசங்கித்த செய்தி, “*கோபுரங்களை எண்ணுங்கள்*” என்ற தலைப்பில், *ஆசீர்வாதப்* பத்திரிகையின் 1988 அக்டோபர் இதழில் வெளிவந்தது. இச்செய்திக்கான அடிப்படை வசனம்: சங் 48:12-14, “*சீயோனைச் சுற்றி உலாவி, பின்வரும் தலைமுறைக்கு நீங்கள் விவரிப்பதற்காக, அதின் கொத்தளங்களை எண்ணுங்கள். இந்த தேவன் என்றென்றுமுள்ள சதா காலங்களிலும் நமது தேவன்; இறப்பு வரை நம்மை நடத்துவார்.*” இதே செய்தியை இன்னும் விரிவாக BYMஇன் 4ஆம் பத்தாண்டு துவக்க விழாவில் (மே 2000) கொடுத்தேன். அதுபோலவே, காரைக்குடி பொறியியல் கல்லூரி வளாக ஜெபக்குழுவின் பொன் விழாவின்போது நான் பிரசங்கித்த “*இயேசுவின் பின்னே போகத் துணிந்தேன்*” என்ற செய்தி 60-பக்கக் குறுநூலாய் வெளியிடப்பட்டது. இது 10-அம்சத் தற்பரிசோதனையாகும். இதனை எனது இணையதளத்திலுள்ள Online Letter 71இலிருந்து பதிவிறக்கம் செய்துகொள்ளலாம். எனது மறுபிறப்பு நாளின் பொன் விழாவை, நான் மறுபடி பிறந்த எனது சொந்த ஊராகிய நாசரேத்தில், பல்வேறு இடங்களிலிருந்து வந்திருந்த 100 நண்பர்களுடன் 2012 நவம்பர் 18 அன்று கொண்டாடினேன். இக்கட்டுரையில் நான் குறிப்பிட்டுள்ள சில கருத்துக்களை அக்கூடுகையில் பகிர்ந்துகொண்டேன். எனது 50ஆம் வயதில் இருதய அறுவை சிகிச்சையைத் தொடர்ந்து ஆண்டவர் எனக்கு மறுவாழ்வு தந்தார். எனது இதய ஆராய்ச்சி அனுபவத்தை, “*தன் பிழைகளை உணருகிறவன் யார்?*” என்றொரு கட்டுரையாக எழுதினேன். அது *ஆசீர்வாதப்* பத்திரிகையின் 1996 நவம்பர் மாத இதழில் வெளிவந்தது.

திருச்சபைச் சீர்திருத்தத்தின் (Protestant Reformation) பத்தாம் பொன் விழா 500ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவாக உலகெங்கும் 2017இல் கொண்டாடப்பட்டது. பெங்களூரில் நாங்கள் நடத்திய 3-நாள் கன்வென்ஷனில் நான் கொடுத்த செய்திகளில் ஒன்று “*நான் நிற்கும் கன்மலை*” (Here I Stand!) என்ற தலைப்பில் 64-பக்கக் குறுநூலாய் வெளியிடப்பட்டது. இதனையும் எனது இணைய தளத்தில் Online Letter 69இலிருந்து பதிவிறக்கம் செய்துகொள்ளலாம். எதற்காக இவ்வித ஆண்டு விழாக்களையும், அவற்றின் வெளியீடுகளையும் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன் என்றொரு கேள்வி உங்களுக்கு எழலாம். தனி நபர்களாக, குடும்பங்களாக, நிறுவனங்களாகக் கடந்த காலத்தில் தேவன் நடப்பித்தவற்றை நமக்கு நினைப்பூட்டும் சரித்திரச் சங்கிலிகளாய் இவை அமையும். பைபிளில் பாதிக்குமேல் சரித்திரம்தான்!

மூன்று நாள் கூட்டம் ஒன்று நடத்துவதிலும், பொன் விழா மலர் ஒன்று வெளியிடுவதிலுமே நேரம், பலம், பணம் யாவற்றையும் செலவழிக்காமல், இக்கட்டுரையில் நான் எழுதியுள்ள அறிவுரைகளை நீங்கள் பின்பற்றினால், நாத்தான்வேலுக்கு நமதாண்டவர் கொடுத்த வாக்கு உங்களுடையதாகும்: “*இவைகளிலும் பெரிதானவைகளைக் காண்பாய்!*” (யோ 1:50ஆ). பிந்தைய ஆலயமானது முந்தையதைவிட அதிக மகிமையுள்ளதாயிருக்கும் (ஆகாய் 2:9). பிந்தைய திராட்சை ரசம் முந்தையதைவிட அதிக ருசியாயிருக்கும் (யோ 2:10). அதிமேன்மையானது இனிதான்! மகிழ் கொண்டாடுங்கள்! Jubilant Jubilee!

R. Stanley, 13 Church Colony, Vellore 632 006, Tamilnadu, India

Tel: 00 91 98437 07600, 98430 11943

<StanleyOnBible@hotmail.com> <Evangeline@StanleyOnBible.com>

www.StanleyOnBible.com